

4.1067

U S T A W A
PŁOCKIEGO TOWARZYSTWA KREDYTOWEGO
MIEJSKIEGO.

(Tłomaczenie z Rossyjskiego).

PŁOCK,
w Drukarni Rządu Gubernialnego.

1887

G.1067

Na oryginale napisano: „Zatwierdzam“.

16 Października 1886 r. Podpisał: Minister Skarbu *N. Bunge*.

U S T A W A

PŁOCKIEGO TOWARZYSTWA KREDYTOWEGO MIEJSKIEGO.

(Tłumaczenie z Rossyjskiego).

ROZDZIAŁ I.

Zasady ogólne.

§ 1.

Płockie towarzystwo kredytowe miejskie, założonem zostaje przez właścicieli nieruchomości, hypoteką miejską płocką objętych, celem udzielania pożyczek w listach zastawnych, za ubezpieczeniem na tychże nieruchomościach.

Uwaga: Zatożycielami Towarzystwa są właściciele domów w Płocku: Wojciech Grabowski, Stanisław Brzozowski, Gustaw Kühn, Stanisław Szymański, Izidor Wasserman, Karwowski, Władysław Ostrowski, Ludwik Kempner, Dawid Segal, J. Bebenkowski, Kazimierz Makowski, August Libhen, Piotr Potworowski, Antoni Żółtowski, Ludwik Polakowski, Antoni Bogusławski, Julian Szubert, Ferdynand Pauli, Ludwik Grochowski, Bronisław Chądzyński, Dawid Woldenberg, Adolf Blumberg, M. F. Wolfsohn i Markus Schönwitz.

§ 2.

Zaciągający pożyczkę od Towarzystwa zostaje jego członkiem i staje się odpowiedzialnym z nieruchomości, pod bezpieczeństwo pożyczki poddanój: 1) za regularność wypłaty rat terminowych od niej przypadających, 2) za ścisłe wypełnienie wszelkich zobowiązań, zaciągniętych przez Towarzystwo, pod zbiorową odpowiedzialnością jego członków (§ 3 i 33).

W obu razach odpowiedzialność każdego z członków rozciąga się jedynie do nieruchomości, pod bezpieczeństwo Towarzystwa poddanój.

§ 3.

Na początkowe urządzenie i pokrycie i kosztów na administrację Towarzystwa w pierwszych czasach, jak również na pewnoś umorzenia w właściwym czasie listów zstawnych i wypłaty przypadających od nich procentów, w razie przypadkowej zwłoki ze strony członków w uiszczaniu należnych od nich rat, dozwolonem jest Towarzystwu zaciągać pożyczki, pod warunkiem: aby ogólna ich summa nie przenosiła dwudziestu tysięcy rubli srebrem i żeby spełnienie zapłaty, długu z tych pożyczek powstałe-

go, ubezpieczonem było zbiorową odpowiedzialnością wszystkich członków Towarzystwa.

§ 4.

Towarzystwo poczytuje się za zawiązane, skoro przynajmniej dwudziestu właściciele nieruchomości, o których mowa w § 1, ubezpieczonych od ognia na sumę nie mniejszą jak sto dwadzieścia tysięcy rubli srebrem, zainoszą, odpowiednio do §§ 19 i 20 niniejszej Ustawy podania o przyjęcie ich do Towarzystwa.

Następnie dozwala się w każdym czasie przystępować do Towarzystwa.

§ 5.

Po przystąpieniu do Towarzystwa wskazanej w § 4 liczby właściciele nieruchomości, ubezpieczonych od ognia na sumę w tymże § oznaczoną, założyciele Towarzystwa zwołują Ogólne Zebranie, które wybiera Członków Dyrekcyi i Komitetu Nadzorczego Towarzystwa.

§ 6.

Temu Ogólnemu Zebraniu założyciele przedstawiają rachunek wydatków, poniesionych na początkowe urządzenie Towarzystwa.

§ 7.

Istnienie Towarzystwa nie jest ograniczone żadnym terminem.

Towarzystwo może być rozwiązane za uchwałą Ogólnego Zebrania. W takim razie Ogólne Zebranie ohwieszcza: 1) o terminie zakończenia swoich czynności, który powinien odpowiadać terminowi umorzenia ostatniej

seryi pożyczek, i 2) że wydawanie nowych pożyczek ustaje od daty uchwały Ogólnego Zebrania, orzekającej rozwiązanie Towarzystwa.

Uwaga 1-sza. Mogąca okazać się po zlikwidowaniu interesów Towarzystwa i po zupełnym zaspokojeniu wszelkich ciążących na niem zobowiązań pozostałość majątku przechodzi na własność miasta Płocka, za wyjątkiem kapitału zasobowego, którego przeznaczenie określone jest §§ 50 i 52 niniejszej Ustawy.

Uwaga 2-ga. Towarzystwo ulega ogólnym przepisom prawa, w przedmiocie prywatnych towarzystw miejskich, jakieby w przyszłości przez Rząd zostały postanowione.

ROZDZIAŁ II.

O pożyczkach.

§ 8.

Towarzystwo udziela pożyczki jedynie za zabezpieczeniem na nieruchomościach, uregulowanych w hipotece miasta Płocka i przynoszących stały dochód.

Uwaga 1-sza. W pierwszych czasach, Towarzystwo udzielać będzie pożyczki tylko za ubezpieczeniem na budynkach murowanych; pozostawionem jest jednak Ogólnemu Zebraniu, gdy to pożytecznem być uzna, wystąpienie do Rządu o rozciągnięcie możności udzielania pożyczek na domy drewniane, jak również na place, ogrody i sady.

Uwaga 2-ga. Zabudowania pod bezpieczeństwo poddawane, winny być ubezpieczone od ognia, odpowiednio do przepisów w Królestwie obowiązujących, i zgodnie z warunkami w rozdziale VII przepisane.

§ 9.

Pożyczka Towarzystwa zabezpieczoną być winna hipotecznie na całej nieruchomości, uregulowanej w księdze wieczystej, w pierwszym miejscu działu IV wykazu hipotecznego, i przed wpisami zamieszczonemi w dziale III tegoż wykazu, jeżeliby warunek ten zastrzeżonym był w decyzji przyznającej pożyczkę. W tym ostatnim wypadku, zaciągający pożyczkę winien dostarczyć oświadczenie osób trzecich, których prawa zabezpieczone są w dziale III wykazu hipotecznego, że zezwalają na ustąpienie pierwszeństwa hipotecznego na korzyść Towarzystwa.

Należące do nieruchomości pod bezpieczeństwo poddanej, place, ogrody i sady, jak również budynki drewniane, chociaż dochód z nich nie jest brany za zasadę przy oznaczeniu wysokości udzielanej pożyczki, nie zostają wyłączone z pod należnego Towarzystwu bezpieczeństwa, na całym majątku nieruchomym, zapisanym w tej samej księdze hipotecznej.

§ 10.

Pożyczki będą udzielane jedynie w listach zastawnych Towarzystwa, w okrągłych setkach, w summach nie mniejszych jak pięćset rubli.

Za zasadę do ustanowienia wysokości pożyczki, służy oszacowanie nieruchomości pod bezpieczeństwo poddanej, sporządzone według przepisów, zamieszczonych w rozdziale VII niniejszej Ustawy.

Najwyższa ilość pożyczki dochodzić może do summy, otrzymanej z pomnożenia przez pięć dochodu brutto, ustanowionego na zasadzie § 107 niniejszej Ustawy;

w żadnym jednak razie nie może przewyższać summy, na jaką pudynki poddawane dod bezpieczeństwo, ubezpieczone są od ognia.

Towarzystwo może udzielić pożyczkę w niższej wysokości od tej, jaka wskazana jest w niniejszym §, a nawet w razie uznania braku trwałego bezpieczeństwa, w zupełności pożyczki odmówić.

Jeżeliby się okazało, że opłaty czasowe, lub wieczyste, zapisane w dziale III wykazu hipotecznego, mogą mieć wpływ na zmniejszenie przedstawionego Towarzystwu bezpieczeństwa, w takim razie skapitalizowana, na stopę 5% wartość wszystkich tych opłat potrącona będzie z ogólnej summy, pożyczki udzielić się mającej.

§ 11.

Towarzystwo pobiera od pożyczających i płaci od wydanych przez siebie listów zastawnych po sześć od sta na rok.

§ 12.

Oznaczona w § poprzedzającym stopa procentowa, może być zmienioną stosownie do okoliczności.

Podwyższenie lub niżenie stopy procentowej nie może się jednak stosować do pożyczek i listów zastawnych, poprzedzających zmianę stopy procentowej.

Uwaga. O każdym podwyższeniu lub niżeniu stopy procentowej i w ogólności o wszelkich warunkach, podług jakich pożyczki są udzielane, Towarzystwo podaje do powszechnej wiadomości w Gazecie Gubernialnej Płockiej.

§ 13.

Pożyczki udzielane są przez Towarzystwo na lat 35.

Termin ten nie może być przedłużony nawet w razie zmiany stopy procentowej na podstawie § 12.

§ 14.

Prócz procentu sześć od sta od wypożyczonej summy, dłużnicy wnoszą corocznie, w przeciągu lat 35 po 1%, który idzie przez dwa pierwsze lata na utworzenie kapitału zasobowego, a w trzecim i następnych latach na umorzenie pożyczki, nastąpić mające w przeciągu lat 33.

Wyjątkowo od tej ogólnej zasady, pożyczki udzielane tytułem odnowienia, umarzone będą, począwszy od pierwszego półrocza po ich udzieleniu; opłaty zaś procentów, na fundusz zasobowy nie będą od nich pobierane.

Od udzielanych jednak przy odnowieniu, dodatkowych pożyczek (§ 108), procenta na utworzenie kapitału zapasowego pobierają się stosownie jak to wyżej wskazano w ciągu pierwszych dwóch lat, począwszy od daty odnowienia.

Uwaga. W razie zwiększenia lub zmniejszenia stopy procentowej od pożyczek (§ 12), postanowiona w § 14 wysokość corocznego umorzenia, powinna uleść zmianie, tak, aby trwanie pożyczek nie przenosiło terminu, określonego w § 13.

§ 15.

Niezależnie od opłat, przepisanych w §§ 11 i 14, dłużnicy wnoszą corocznie po 1/2 procent od wypożyczonej im summy na koszt administracji. Opłata ta może być powiększoną lub zmniejszoną za uchwałą Ogólnego Zebrania.

§ 16.

Należne Towarzystwu corocznie summy, wnoszone będą w dwóch półrocznych terminach, równymi ratami, z góry, gotowizną lub ubiegłymi kuponami i wylosowanymi listami zastawnymi.

§ 17.

Dłużnicy mogą w każdym czasie zwrócić przed terminem, pozostały w kapitale dług, częściami, w summach nie mniejszych od stu rubli, w okrągłych setkach, lub też całkowicie, przez wniesienie listów zastawnych z należnymi kuponami, lub gotowizną.

Splacony w ten sposób dług wykreśla się z hypoteki, a dłużnik uwolnionym zostaje od wnoszenia dalszych opłat, w stosunku do splaconej przez niego summy, równie jak od udziału, w tym samym stosunku, w ogólnej zbiorowej odpowiedzialności za wszystkie zobowiązania Towarzystwa (§§ 2 i 34).

Uwaga. Jeżeli dłużnik niezależnie od określonych Ustawą obowiązkowych rat, wniesie na spłcenie przypadającego od niego kapitału listy zastawne Towarzystwa z należnymi kuponami, listy te uleż winny bezzwłoczemu zniszczeniu, niezależnie od ogólnego terminowego umarzenia przez losowanie (§ 41).

§ 18.

Towarzystwo może żądać zwrotu części lub całości pożyczki, w razie takich zmian w nieruchomości pod bezpieczeństwo poddanej, któreby mogły zmniejszyć otrzymywany z niej poprzednio dochód, a tem samem zmniejszyć bezpieczeństwo pożyczki.

Towarzystwo może żądać zwrotu części lub całości pożyczki, i w takim także razie, kiedy summa, na jaką, w czasie udzielania pożyczek, zabudowania były ubezpieczone od ognia, zostanie następnie zmniejszoną.

Uwaga. Decyzje Dyrekcyi dotyczące przedmiotów w niniejszem § wzmiankowanych, nie mogą być wprowadzone w wykonanie inaczej, jak po zatwierdzeniu ich przez Komitet Nadzorczy.

§ 19.

Pragnący otrzymsć pożyczkę od Towarzystwa, obowiązany jest zeznać według wskazanej formy, w właściwej księdze wieczystej, akt przystąpienia do Towarzystwa, obejmujący wszystkie zobowiązania z niniejszej Ustawy wypływające.

Po zatwierdzeniu tego aktu przez wydział hypoteczny, zapisaniem zostaje w dziale IV wykazu hypotecznego ostrzeżenie o przystąpieniu do Towarzystwa, które to ostrzeżenie nie może być wykreślone inaczej, jak za decyzją Towarzystwa.

Następnie właściciel nieruchomości występuje do Dyrekcyi Towarzystwa z podaniem o udzieleniu mu pożyczki, pod bezpieczeństwo tej nieruchomości, i jednocześnie obowiązany jest przedstawić następujące dokumenty: a) wypis wykazu hypotecznego, mieszczący ostrzeżenie o przystąpieniu właściciela do Towarzystwa; b) plan miejscowości, z oznaczeniem istniejących w niej zabudowań, na które żądaną jest pożyczka; c) wykaz pobieranych dochodów z nieruchomości; d) zaświadczenie magistratu miasta Płocka eo do ilości opłacanych z nieruchomości podatków skarbowych i miejskich; e) świadectwo insty-

tucyi assekuaacyjnój, na jaką sumę budowlę pod bezpieczeństwo poddawane, są ubezpieczone od ognia; f) poświadczoną kopję wykazu oszacowania nieruchomości, sporządzonego przy ubezpieczeniu onój od ognia.

§ 20.

Wraz z podaniem, wzmiankowanem w § poprzedzającym, żądający pożyczki obowiązany jest wnieść do kassy Towarzystwa kaucyę w gotowiznie, wynoszącą $\frac{1}{2}$ % od całej żądanej pożyczki.

§ 21.

W razie odmówienia pożyczki, kaucya ta zwróconą zostaje proszącemu. Jeżeli zaś Towarzystwo uznało możebnem udzielić część tylko żądanej pożyczki, w takim razie z kaucyi zwróconą zostaje część w stosunku do zmniejszenia pożyczki; resztująca zaś część kaucyi pozostaje w zachowaniu kassy Towarzystwa (§§ 26 i 27).

§ 22.

Na zasadzie zaniesionój prośby o pożyczkę, Towarzystwo obwieszcza drukiem w Gazecie Gubernialnój Płockiej o ilości żądanej pożyczki, wraz z wymieniem nieruchomości pod bezpieczeństwo poddawanój.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzielaniu żądanej pożyczki, przedstawione Towarzystwu przez którego z jego członków w przeciągu dni 14, od daty wydrukowania wspomnionego wyż obwieszczenia, rozpoznane będą przez Dyrekcyę Towarzystwa.

§ 23.

Po rozpoznaniu wiadomości i dowodów, przedstawionych przy podaniu o udzielenie pożyczki, wykaz oszacowania, sporządzonego przy ubezpieczeniu od ognia nieruchomości pod zabezpieczenie poddawanój, i wykaz dochodów, otrzymywanych z tój nieruchomości, ulegną sprawdzeniu według przepisów, zawartych w rozdziale VII niniejszój Ustawy.

§ 24.

Na zasadzie wszystkich wspomnionych danych, Dyrekcyja Towarzystwa stanowi, w jakiej ilości pożyczka udzieloną być może, lub odmawia jój udzielenia.

§ 25.

Wypłata pożyczki dopełnioną zostaje w kancelaryi hipotecznój, porządkiem przepisany w § 27, przez delegowanego ze strony Dyrekcyi Towarzystwa, jeżeli wydział hipoteczny, z zasady art. 20 prawa hipotecznego z roku 1818, zatwierdzi akt w tój mierze zeznany.

§ 26.

Jeżeli wydział hipoteczny odmówi zatwierdzenia aktu wypłaty pożyczki, a następnie w ciągu 6 miesięcy, nowy akt nie zostanie sporządzonym i przez wydział hipoteczny zatwierdzonym, w takim razie, listy zastawne przygotowane na mającą się udzielić pożyczkę będą zniszczone, ostrzeżenie w księdze hipotecznój o przystąpieniu właściciela do Towarzystwa, będzie wykreślone, a kaucya wspomniona w § 20, przejdzie na własność Towarzystwa.

§ 27.

Po zatwierdzeniu przez wydział hipoteczny aktu wypłaty pożyczki, takowa wpisuje się w właściwe miejsce wykazu hipotecznego; poczem osoba delegowana ze strony Towarzystwa, przedstawia listy zastawne wydziałowi hipotecznemu, który po zapisaniu numerów ich do księgi na ten cel ustanowionej, opatruje listy te swoim podpisem i pieczęcią, zaznaczając na każdym z nich kolejny numer swojej kontroli, z zamieszczeniem roku, miesiąca i dnia decyzji wydziału hipotecznego. Następnie delegowany ze strony Towarzystwa, odebrawszy od właściciela nieruchomości różnicę pomiędzy wartością nominalną a giełdową listów zastawnych, wydaje takowe odpowiednio do § 28, przy spisaniu z tego protokołu, wierzycielom (jeśli się jacy znajdują) w obecności pisarza kancelaryi hipotecznej, lub też odsyła do instytucji kredytowej do zachowania.

Po zabezpieczeniu, porządkiem hipotecznym, pożyczki Towarzystwa, złożona, dla otrzymania takowej kaucya zwraca się komu należy.

§ 28.

Wierzyciel hipoteczny, którego kapitał lub część jego podpada spłacie pożyczki, przez Towarzystwo udzielonej, zaspokojonym zostaje, za porozumieniem się z Towarzystwem, albo gotowizną albo listami zastawnymi, z dopłatą różnicy kursu między imienną a giełdową wartością tych listów. Różnica ta oblicza się podług ceduły kursu giełdy warszawskiej, przyjmując na uwagę kurs istniejący w dniu giełdowym, poprzedzającym bezpośrednio akt wypłaty pożyczki Towarzystwa.

Jeżeli wierzyciel nie stawi się na termin naznaczony do wypłaty, lub nie przedstawi dowodów dostatecznych w przedmiocie praw swoich, lub też odmówi przyjęcia zapłaty: to listy zastawne jemu do wydania przypadające, z dopłatą różnicy kursu odsyłają się do zachowania do instytucji kredytowej; Towarzystwo zaś w każdym razie, wstępuje pod względem hipotecznym w prawa zaspokojonego w ten sposób wierzyciela.

§ 29.

Summy na zasadzie poprzedzającego § złożone do zachowania w instytucji kredytowej, wydają się komu należy nie pierwój, jak po usunięciu przeszkód, które tamowały wypłatę tych summ, w chwili wniesienia pożyczki do hipoteki.

§ 30.

Poddane pod bezpieczeństwo Towarzystwa nieruchomości, mogą w całkowitym swoim składzie przechodzić od jednego właściciela do drugiego, drogą prawną; przez spadek, sprzedaż, darowiznę i t. d., z przeniesieniem jednak wierzytelności Towarzystwa na nowych właścicieli, którzy jednocześnie stają się członkami Towarzystwa i poddają we wszystkim pod rozporządzenia niniejszej Ustawy.

Na wszelkie tego rodzaju przejścia nieruchomości z jednych rąk w drugie, uprzednie zezwolenie Towarzystwa nie jest wymaganem.

§ 31.

W razie rozdziału nieruchomości poddanej pod bezpieczeństwo, Towarzystwo może zezwolić na rozdział po-

życzki, według swego uznania, byle jednak spłata długu w zupełności zabezpieczoną była.

ROZDZIAŁ III.

Listy Zastawne.

§ 32.

Listy Zastawne Towarzystwa są dowodami jego długu, od którego winno wypłacać właścicielom listów zastawnych ustanowione procenta i wykupywać je z obiegu po cenie nominalnej, w terminach przepisanych.

Uwaga. Wysokość procentów i terminy wypłat za listy zastawne, określone są w §§ 11, 12, 40 i 42.

§ 33.

Regularna wypłata przez Towarzystwo procentów od listów zastawnych i wycofanie tych ostatnich z obiegu, w terminach oznaczonych, zabezpieczone są: 1) hipoteką nieruchomości, na które udzielone zostały pożyczki w listach zastawnych (§ 2); 2) całym kapitałem zasobowym Towarzystwa i jego majątkiem; nakoniec 3), w razie niedostateczności tych środków, zbiorową odpowiedzialnością wszystkich nieruchomości, poddanych pod bezpieczeństwo Towarzystwa.

§ 34.

Jeżeli który z dłużników Towarzystwa zaległ w uiszczaniu przypadających od niego opłat terminowych, natenczas Towarzystwo do czasu sprzedaży obciążonej, nieruchomości, pokrywa niedobór i zaspakaja właścicieli li-

stów zastawnych, ze swego kapitału zasobowego; zanim zaś ten ostatni utworzonym zostanie, z summ na ten cel przez Towarzystwo zapożyczonych, na zasadzie § 3 niniejszej Ustawy.

Zbiorowa odpowiedzialność wszystkich stowarzyszonych następuje w tym tylko razie, jeżeli dług zalegającego Towarzystwu, nie będzie w zupełności zaspokojonym przez sprzedaż nieruchomości pod bezpieczeństwo poddanej, i jeżeli brakująca do zupełnego umorzenia summa, nie będzie mogła być zaspokojoną z kapitału zasobowego Towarzystwa.

Udział każdego z członków Towarzystwa w zbiorowej odpowiedzialności, oznacza się w stosunku do kapitału, ciężącego jeszcze na nim długu, nie zaś w stosunku do pierwotnie udzielonej pożyczki.

§ 35.

Wypuszczanie listów zastawnych może mieć miejsce nie inaczej, jak tylko sposobem pożyczek na hypotekę, w ścisłym zastosowaniu się do przepisów niniejszej Ustawy.

§ 36.

Odpowiednio do ilości pożyczek, przypadających na poddane pod bezpieczeństwo nieruchomości, listy zastawne wypuszczają się corocznie, w dwóch oznaczonych terminach seryami. Od dnia wypuszczenia rozpoczyna się bieg procentów od listów zastawnych i liczenie opłat od pożyczek.

O wypuszczeniu każdej nowej seryi podaje się do publicznej wiadomości w Gazecie Gubernialnej Płockiej.

§ 37.

Blankiety na listy zastawne mogą być drukowane na rachunek Towarzystwa, w ekspedycji do wygotowania papierów Państwa, podług wzorów przez Ministerym Skarbu zatwierdzonych. Listy zastawne po ich umorzeniu i po zaznaczeniu ich odpowiednim nadpisem ulegają zniszczeniu w Dyrekcji Towarzystwa w obecności Komitetu Nadzorczego i Delegowanego Ministerstwa Finansów.

§ 38.

Listy zastawne wypuszczone są na okaziciela po 100, 250, 500 i 1,000 rs.

Na złożone w kassie Towarzystwa, do przechowania, listy zastawne lub kupony, Dyrekcya Towarzystwa wydaje bezpłatnie świadectwa na imię osoby wnoszącej.

§ 39.

Listy zastawne, jako bezimienne, przechodzą z rąk do rąk przez proste wydanie. Ustąpienie zaś świadectw, wydanych na zasadzie § poprzedzającego, na imię składającego do przechowania listy zastawne lub kupony do kassy Towarzystwa, winno być dopełnione za pośrednictwem przelewu w księgach Towarzystwa.

§ 40.

Procenta od listów zastawnych, Towarzystwo wypłaca po upływie każdego półrocza, w terminach, jakie oznaczone zostaną zgodnie z § 36. Dla pobierania procentów, dołączone są do listów zastawnych kupony na lat dziesięć naprzód; po upływie zaś tego terminu, wydaje się nowy arkusz z kuponami.

§ 41.

Towarzystwo jest obowiązane wykupywać co sześć miesięcy, pewną ilość listów zastawnych, po ich cenie imiennej, na sumę nie niższą od tej, jaka przypada do umorzenia, podług rachunku udzielonych pożyczek.

Losowanie tych listów następuje na cztery miesiące przed ich splatą, a o wyszłych w niem numerach podaje się bezzwłocznie do publicznej wiadomości.

Od przeznaczonych do wykupienia, skutkiem losowania, listów zastawnych, przypadające procenta wypłacają się, po włącznie to półrocze, w którym nastąpiło losowanie.

Dla otrzymania przypadającego kapitału, listy zastawne wylosowane winny być składane w kassie Towarzystwa, ze wszystkimi do nich należąciami kuponami. Wartość brakujących kuponów, których termin wypłaty jeszcze nie nadszedł, potrąconą zostaje składającemu.

§ 42.

Wypłata procentów od listów zastawnych, również jak i samego kapitału za listy wylosowane, dopełnioną będzie okazicielom kuponów i listów zastawnych, po należytem ich sprawdzeniu.

§ 43.

Dyrekcya nie przyjmuje żadnych zapowiedzi o zagubieniu lub utracie listów zastawnych albo kuponów.

§ 44.

Na uszkodzone listy zastawne albo kupony, wydawane są duplikaty.

Żądający wydania duplikatów, winien wraz z zanie-
sionem w tej mierze podaniem, przedstawić Dyrekcyi
Towarzystwa uszkodzone listy zastawne lub kupony, jak
równie fundusz na koszt wygotowania nowych listów
lub kuponów w miejsce uszkodzonych. Nowe listy lub
kupony, które powinny mieć nadpis: „duplikat“, delego-
wany ze strony Towarzystwa, składa wraz z uszkodzone-
mi, Wydziałowi Hypotecznemu, dla dopełnienia przepisa-
nych w § 27 formalności. Poczem nowe listy lub ku-
pony wydają się właścicielowi takowych, uszkodzone zaś
ulegają zniszczeniu odpowiednio do § 37.

§ 45.

W razie utraty wydanego przez Towarzystwo świa-
dectwa (§ 38) na imię składającego w kassie Towarzy-
stwa do przechowania listy zastawne lub kupony, wyda-
je się nowe świadectwo, po przekonaniu się, że osoba
donosząca o utracie, jest rzeczywiście tą samą osobą, do
której, według ksiąg Towarzystwa, świadectwo to należy.
Jednocześnie ogłasza się w miejscowej Gazecie Guber-
nialnej, na koszt właściciela utraconego świadectwa, o po-
czytaniu takowego za nieważne.

§ 46.

Nie przedstawione do odbioru przypadających wy-
płat, kupony po upływie lat dziesięciu, a wylosowane
listy zastawne po upływie lat trzydziestu, od terminu,
w którym płatnemi się stały, tracą swoją wartość, przy-
padający zaś na nie kapitał przechodzi na korzyść Towa-
rzystwa.

§ 47.

Listy zastawne Towarzystwa przyjmują się na kaucyje
przy przedsiębiorstwach i dostawach rządowych, w takiej
cenie, jaka w przyszłości przez Rząd oznaczoną zostanie.

Na zastaw ich udzielone będą pożyczki przez insty-
tucyje rządowe, na podstawie ustaw tychże instytucyi.

§ 48.

Za podrobienie listów zastawnych i kuponów Towa-
rzystwa, winni ulegają karom, przepisanyim za podrabia-
nie papierów Państwa.

ROZDZIAŁ IV.

Kapitał zasobowy.

§ 49.

Kapitał zasobowy Towarzystwa tworzy się: *a)* z 1°/_o,
wnoszonych przez zaciągających pożyczkę, w przeciągu
pierwszego i drugiego roku po udzieleniu każdej pożycz-
ki; *b)* z reszty pozostałej po potrąceniu wydatków na
administracyę z wnoszonej na ten cel według § 15, 1/2
procentu; *c)* z wymierzonych na zasadzie przepisów o ścią-
ganiu należności Towarzystwa, kar pieniężnych za niere-
gularne wnoszenie należnych Towarzystwu rat termino-
wych; *d)* z summ przechodzących na korzyść Towarzy-
stwa za kupony i listy zastawne uległe przedawnieniu, na
zasadzie § 46 niniejszej Ustawy; *e)* z procentów otrzy-
mywanych od kapitału zasobowego; *f)* nakoniec ze wszel-
kich dochodów przypadkowych.

Uwaga. Kapitał zasobowy winien być zachowanym w papierach procentowych Państwa, lub w gwarantowanych przez Rząd papierach procentowych.

§ 50.

Kapitał zasobowy Towarzystwa stanowi wspólną własność wszystkich stowarzyszonych. Przypadająca każdemu z nich część kapitału, uważaną jest za zabezpieczenie zobowiązań przyjętych przez Towarzystwo, i przechodzi z samego prawa, łącznie z prawem własności nieruchomości Towarzystwu pod pieczęństwo poddanej, na nabywcę téjże nieruchomości.

§ 51.

Normalna wysokość kapitału zasobowego ustanawia się na $\frac{1}{10}$ część wszystkich przypadających Towarzystwu i hipotecznie ubezpieczonych wierzytelności. Skoro przenosząca tę ilość przewyżka, dojdzie przynajmniej jednej czwartej procentu od wszystkich hipotecznie ubezpieczonych wierzytelności Towarzystwa, takowa obróconą zostanie na spłatę odpowiedniej części najbliższej raty Towarzystwu przynależnej.

Skoro kapitał zasobowy Towarzystwa dojdzie do téj wysokości, że procenta od niego wystarczą na pokrycie kosztów administracji, to pobór od dłużników $\frac{1}{2}$ % zaprzestaje się—nawet przed umorzeniem całej wziętej pożyczki a to według następujących zasad: a) co do pożyczek udzielonych przy samem zawiązaniu Towarzystwa pobór téj $\frac{1}{2}$ procentu zaprzestaje się z chwilą zaraz dojścia kapitału zapasowego do wspomnianej wyżej wysokości; b) co do pożyczek udzielonych w drugim roku po zawią-

zaniu Towarzystwa—z prawa tego korzystać będą rokiem późniejszą i t. d.; c) co do pożyczek zaś które udzielone zostały już po dojściu kapitału zapasowego do wskazanej wyżej wysokości—to biorący te pożyczki na zasilenie kapitału zasobowego płacić będą $\frac{1}{2}$ procent przez taką liczbę lat jaką płacili biorący pożyczkę przed ostatecznym uformowaniem się kapitału zasobowego.

§ 52.

Po zupełnem umorzeniu zaciągniętej od Towarzystwa pożyczki, właściciel nieruchomości, z hipoteki której pożyczka ta wykreślona zostaje, ma prawo żądać, aby jemu lub komu z porządku hipotecznego przypadać będzie, wydzieloną została z ogólnego kapitału zasobowego taka summa, jaka wypadnie ze stosunku wykreślonej z hipoteki summy, do ogólnej summy wszystkich na rzecz Towarzystwa zapisanych wierzytelności.

Przy częściowem wykreślaniu z hipoteki wierzytelności Towarzystwa, z powodu przeniesienia zostającej do zapłaty reszty w nowy okres umorzenia, nie daje się dłużnikowi żadnego udziału z kapitału zasobowego.

Przy wykreślaniu z hipoteki długu, spłaconego na zasadzie § 17, przez wnioski nad obowiązkowe raty, przypadająca na udział członka wychodzącego z Towarzystwa część kapitału zasobowego, oblicza się jedynie w stosunku ilości pożyczek umorzonych przez wnoszenie zwykłych rat terminowych, do ogólnej summy wszystkich zapisanych w hipotece pożyczek Towarzystwa.

Wartość nieruchomości, nabytej na pomieszczenie zarządu Towarzystwa, równie jak i wartość ruchomości do użytku Towarzystwa służących, chociaż należą do ogólnego

nej summy kapitału zasobowego, nie wchodzi jednak w rachunek przy wydzielaniu z niego części przypadającej każdemu z członków występujących z Towarzystwa; członkowie ci utracają na zawsze prawo do udziału w pomienionej części kapitału zasobowego.

ROZDZIAŁ V.

Zarząd Towarzystwa.

§ 53.

Sprawami Towarzystwa zawiadują: 1) Dyrekcyja Towarzystwa; 2) Komitet Nadzorezy; i 3) Ogólne Zebranie Członków Towarzystwa.

§ 54.

Wszystkie przedmioty w Dyrekcyi, Komitecie i na Ogólnem Zebraniu, rozstrzygane są prostą większością głosów. W razie równości głosów, zdanie przewodniczącego przeważa.

Z pod tego przepisu wyjąją się uchwały Ogólnego Zebrania w przedmiotach następujących:

- 1) co do uzupełnienia lub zmiany przepisów niniejszej Ustawy;
- 2) co do zmiany stopy procentowej od pożyczek i listów zastawnych;
- 3) co do rozwiązania Towarzystwa i jego likwidacji.

W tych razach, do ważności uchwały wymaga się, co do dwóch pierwszych punktów, przynajmniej $\frac{2}{3}$ gło-

sów członków obecnych na zebraniu, a co do trzeciego punktu, przynajmniej $\frac{3}{4}$ głosów.

A. Dyrekcyja Towarzystwa.

§ 55.

W Dyrekcyi jednoczy się cała władza zarządzająca i wykonawcza.

§ 56.

Dyrekcya składa się z trzech dyrektorów, wybieranych na trzy lata, na Ogólnem Zebraniu. Dwóch dyrektorów może być wybranych i z pomiędzy osób nie będących członkami Towarzystwa.

Z rozwinięciem działań Towarzystwa, liczba dyrektorów powiększoną być może.

§ 57.

Dyrektorowie wybierani będą na pierwszym Ogólnem Zebraniu, następnie corocznie, losem po jednym wychodzą i zastąpionymi zostają przez nowo wybranych. Dyrektorowie wychodzący z Dyrekcyi mogą być na nowo wybranymi. Trzej dyrektorowie i trzej zastępcy, mianowani na zasadzie następującego §, obierają jednego z dyrektorów na prezesa Dyrekcyi.

§ 58.

Posiedzenia odbywać się winny w obecności wszystkich trzech dyrektorów; na wypadek nieobecności lub choroby któregośkolwiek z nich, wybierani są na tę sa-

mój zasadzie co i dyrektorowie, trzej zastępcy, podług większości głosów otrzymanych przez nich przy wyborze.

Zastępcy dyrektorów używają przez czas zastępstwa wszelkich praw dyrektorom służących, i ciążą ich na równi z dyrektorami obowiązki i odpowiedzialność w czynnościach Dyrekcji.

Postanowienie Dyrekcji nie podpisane przez trzech obecnych członków, niema ważności.

Uwaga. Dla obznajmienia zastępców z biegiem czynności Towarzystwa, służy im prawo być obecnymi w Dyrekcji, z prawem objawiania swego zdania w przedmiotach rozbieganych, bez udziału jednak w ostatecznym ich decydowaniu.

§ 59.

Zastępcy, wstępujący w miejsce dyrektorów, wyszłych lub oddalonych, pozostają w tym charakterze do upływu terminu, na jaki wybrani byli dyrektorowie, miejsce których zastępują.

Uwaga. O każdej zmianie w składzie swoim zaszłej, Dyrekcja podaje do powszechnej wiadomości w Gazecie Gubernialnej Płockiej.

§ 60.

Porządek załatwiania czynności w Dyrekcji, przepisany zostaje za porozumieniem jęj z Komitetem Nadzorczym i podany zostaje do powszechnej wiadomości. W tenże sam sposób układane są instrukcje dla różnych osób urzędujących w Zarządzie Towarzystwa. Zmiany lub uzupełnienia tego porządku i instrukcji, mogą nastąpić nie inaczej, jak za potwierdzeniem Komitetu Nadzorczego.

§ 61.

Etat osobisty służby, równie jak etat wydatków na administrację, układane są przez Dyrekcję za porozumieniem się z Komitetem Nadzorczym.

Projektowane w tych etatach wynagrodzenia dyrektorów, członków Komitetu Nadzorczego i osób zostających w służbie Towarzystwa, podlega zatwierdzeniu Ogólnego Zebrania.

§ 62.

Osoby sprawujące obowiązki w Dyrekcji Towarzystwa mianowane i uwalniane są przez Zarząd.

§ 63.

Dyrektorowie ulegają odpowiedzialności z osoby i majątku za wydanie decyzji przeciwnych niniejszej Ustawie, czy też uchwałom Ogólnego Zebrania, lub Komitetu Nadzorczego; lecz Dyrektor, który objawi przez rozpis niezgodzenie się na jakie z postanowień Dyrekcji, lub który, z prawnych przyczyn, nie będzie w niem uczestniczył, nie odpowiada za skutki tego postanowienia.

§ 64.

Wszelkie stosunki i korespondencja w przedmiotach dotyczących Towarzystwa, tak z osobami prywatnymi, jak i z władzami, załatwiane są przez Dyrekcję.

§ 65.

Dyrekcja przedstawia corocznie Ogólnemu Zebraniu i ogłasza w pismach sprawozdanie, które w najtreściw-

szych wyrażeniach i ze wszelkimi liczebnymi danemi, winno obejmować wszystkie rozporządzenia, tak Dyrekcyi jak i Komitetu Nadzorczego, tudzież odbytych w ciągu roku Ogólnych Zebrań, z zamieszczeniem oddzielnie biegu i następstwa każdej operacyi. W każdym sprawozdaniu winny koniecznie znajdować się wiadomości następujące:

- 1) o liczbie pożyczek i ilości kapitałów pozostałych należnemi od wypożyczających, licząc od przeszłego okresu rachunkowego;
- 2) o liczbie nowo-zaciągających pożyczki, którzy przystąpili do Towarzystwa, i o wysokości summy udzielonych pożyczek.
- 3) o summach zwróconych przez dłużników do Kassy Towarzystwa w ciągu okresu rachunkowego: *a)* przez coroczne (obowiązkowe) opłaty na umorzenie, *b)* przez zwrot części kapitału niezależnie od obowiązkowego umorzenia, *c)* przez ściągnięcie należności drogą sprzedaży nieruchomości pod bezpieczeństwo poddanej, w skutek zaległości ze strony dłużnika, i *d)* przez podniesienie z instytucyi ubezpieczeń wynagrodzenia za zgorzałe części nieruchomości, pod bezpieczeństwo poddanych;
- 4) o liczbie dłużników i summie długów zostających niemumorzonymi na następny okres;
- 5) o summie procentów wniesionych przez dłużników Towarzystwa w ciągu okresu rachunkowego;
- 6) o karach pieniężnych i zaległościach procentów i umorzenia (co do każdej kategorii oddziel-

nie) pozostałych z poprzedzającego okresu, zaspokojonych, nowo-przybyłych i pozostających na następny okres, a także o wszystkich nieruchomościach, które korzystały ze zwłok w opłacie, na mocy niniejszej Ustawy;

- 7) o ilości i użyciu funduszu umorzenia i kapitału zasobowego;
- 8) o liczbie i kapitale listów zastawnych pozostających w obiegu do początku roku rachunkowego;
- 9) o liczbie i kapitale listów zastawnych nowo wypuszczonych;
- 10) o liczbie i kapitale listów poddanych zniszczeniu w ciągu okresu rachunkowego: *a)* wykupionych skutkiem losowania, *b)* w skutek zwrotu, przez dłużników na rachunek długu, *c)* w skutek spłaty listami zastawnymi za nieruchomości zalegające, sprzedane przez licytację publiczną;
- 11) o liczbie i kapitale listów pozostających w obiegu do następnego okresu;
- 12) o kuponach procentowych przedstawionych do wypłaty i o wydanych za nie summach pieriężnych, tak za okres rachunkowy, jak i za poprzednie okresy, o ilości kuponów, których terminu wypłaty już nadeszły, lecz które jeszcze przedstawione nie zostały;
- 13) o kosztach na administrację i wszelkich innych wydatkach Towarzystwa;
- 14) o summach zapożyczonych przez Towarzystwo (§ 3).

15) o ilości gotowizny znajdującej się w kasie Towarzystwa;

Uwaga 1-sza. Na miesiąc przed posiedzeniem Ogólnego Zebrania, Dyrekcya poddaje sprawozdanie roczne pod nprzednie rozpoznanie Komitetu Nadzorczego, poczem sprawozdanie przedstawionem zostaje (wraz z wnioskami Komitetu Nadzorczego) pod rozpoznanie Ogólnego Zebrania, w drukowanych exemplarzach, które winny też być rozdane członkom, przynajmniej na tydzień przed dniem otwarcia Zebrania. Po zatwierdzeniu zaś, sprawozdanie podaje się wraz z protokółem Zebrania, do powszechnj wiadomości, do dziennika „Finansów Handlu i Przemysłu“ i innych pism według uznania Dyrekcji. Sprawozdanie i kopja protokołu Ogólnego Zebrania winny być przedstawione do Ministerjum Finansów.

Uwaga 2-ga. Każda z wyliczonych tu pozycji, winna być oddzielnie w sprawozdaniu wykazaną, i nie może być łączoną z drugą.

Uwaga 3-cia. Za nierzetelność w wykazanych cyfrach w w sprawozdaniu i bilansie, odpowiadają Dyrektorowie i inne podpisane osoby.

§ 66.

Prócz sprawozdań corocznych, Dyrekcya podaje do publicznej wiadomości w Gazecie Gubernialnej:

- 1) co sześć miesięcy bilans finansowy Towarzystwa, najpóźniej w 6 tygodni po upływie każdego półrocza;
- 2) uchwały Ogólnych Zebrań i rezultaty rewizji dopełnianych przez Komitet Nadzorczy, oraz wszelkie co do nich objaśnienia Dyrekcji, i

3) w właściwym czasie o naznaczeniu Ogólnego Zebrania.

Uwaga. Bilanse Towarzystwa winny być przedstawione do Ministerjum Finansów.

B. Komitet Nadzorczy.

§ 67.

Komitet Nadzorczy składa się z dziewięciu członków, wybieranych na trzy lata przez Ogólne Zebranie, z pomiędzy członków Towarzystwa. W pierwszym roku istnienia Towarzystwa, Ogólne Zebranie wybiera wszystkich dziewięciu członków, z których corocznie wychodzi losem po trzech członków, zastępowanych przez nowo-wybranych. Wychodzący z Komitetu członkowie mogą być na nowo wybranymi.

§ 68.

W Komitecie prezyduje jeden z jego członków, przez innych wybrany na trzy lata. Miejsce prezesa, w razie jego nieobecności, zastępuje starszy członek, według liczby otrzymanych głosów. W razie śmierci prezesa lub przedłużonej jego nieobecności. Komitet przystępuje do wybrania z grona swego nowego prezesa na czas, jaki jeszcze służył poprzedniemu.

Do ważności postanowień Komitetu Nadzorczego wymagana jest obecność przynajmniej pięciu członków, licząc w to prezesa.

§ 32.

Komitet Nadzorczy obowiązany jest czuwać w ogól-

ności nad czynnościami Dyrekcji i rozstrzygać w granicach nadanej sobie przez Ustawę władzy, trudności przez Dyrekcję napotykaną.

Do szczególnej atrybucji Komitetu Nadzorczy należą czynności następujące:

- 1) zatwierdzenie i zmienianie instrykcji dla Dyrektorów i osób służących w Dyrekcji;
- 2) uprzednie rozpoznanie wszelkich interesów i kwestyj, podpadających pod zatwierdzenie Ogólnego Zebrania;
- 3) coroczne i nadzwyczajne, w czasie, przez Komitet za właściwy uznany, rewizje czynności i kassy Towarzystwa;
- 4) rozpoznanie i rozstrzygnięcie skarg podawanych na Dyrekcję i na Dyrektorów.

§ 70.

Dwaj członkowie Komitetu, z kolei uczestniczą stale na posiedzeniach Dyrekcji i każdy z nich może żądać od tejże wszelkich wiadomości i objaśnień.

C. Ogólne Zebranie.

§ 71.

Ogólne Zebranie jest najwyższą władzą Towarzystwa, decydującą ostatecznie w granicach niniejszej Ustawy wszystkie interesy i kwestye dotyczące Towarzystwa.

§ 72.

Na Ogólnym Zebraniu uczestniczą wszystkie osoby, które otrzymały pożyczki od Towarzystwa i któ-

rym służy z prawą możność rozporządzania swoim majątkiem.

Członek Towarzystwa (§ 2) nie życzący sobie uczestniczyć na Ogólnym zebraniu, może przez pełnomocnitwo przelać prawo do głosu na drugiego członka, nikt jednak z uczestniczących nie może mieć więcej jak dwa głosy.

Za małoletnich nieusamowolnionych, obłąkanych i w ogóle za osoby zostające pod opieką, prawo głosu na Ogólnych Zebraniach Towarzystwa, służy ich opiekunom i kuratorom.

Uwaga. Każdy członek Towarzystwa żądający uczestniczyć na Ogólnym Zebraniu, otrzymuje od Dyrekcji Towarzystwa bilet oddzielny dla siebie, w którym nazwisko jego jest wymienione. Bez biletu nikt do sali zebrań wpuszczonym nie zostaje.

§ 73.

Ogólne Zebrania bywają zwyczajne i nadzwyczajne. Pierwsze zwoływane są corocznie w terminie stałym, przez Komitet Nadzorczy oznaczonym; ostatnie zaś zwoływane są w miarę uznania Dyrekcji lub Komitetu, dla rozpoznania nadzwyczajnych przedmiotów, wymagających bezwzględnego rozstrzygnięcia.

Dla utrzymania na Ogólnych Zebraniach należytego porządku, członkowie Towarzystwa przed przystąpieniem do obrad wybierają z grona swego, na każde z osobna posiedzenie, przewodniczącego, na którego włożonym jest obowiązek i odpowiedzialność czuwać nad porządkiem obrad i bezpośrednio nimi kierować. Wybór tej osoby dokonywanym jest pod przewodnictwem prezydującego członka w Komitecie Nadzorczym.

Dyrekcya obowiązana jest wcześniej zawiadomić Po-

licmajstra miasta Płocka o dniu i miejscu Ogólnego Zebrania jak równie o przedmiotach które dyskusyi tego zebrania ulegać mają.

§ 74.

Do ważności postanowień Ogólnego Zebrania; wymagana jest obecność przynajmniej trzydziestu członków. W razie nieprzybycia takiej liczby członków na posiedzenie, Komitet Nadzorezy wyznacza powtórny termin, w którym obrady Ogólnego Zebrania poczytują się za ważne, bez względu na liczbę przybyłych na zebranie członków, lecz do decyzji tego zebrania należą tylko takie przedmioty, które miały być rozpoznawane na pierwszym niedoszłym do skutku Zebraniu.

Uchwały Ogólnego Zebrania są obowiązującymi dla wszystkich członków Towarzystwa. Protokół posiedzenia Ogólnego Zebrania podpisuje się przez Prezesa i obecnych.

§ 75.

Pod wyłączne rozpoznanie Ogólnego Zebrania podpada:

- 1) wybór lub usunięcie od obowiązków Dyrektorów i członków Komitetu Nadzorczy;
- 2) rozpoznanie i zatwierdzenie rocznych sprawozdań Dyrekeyi o wszystkich jej czynnościach i obrotach Towarzystwa;
- 3) podwyższenie lub znizenie stopy procentowej od listów zastawnych i pożyczek;
- 4) ostateczna uchwała co do wyjednania od Rządu zmian w Ustawie;

- 5) roztrząsanie wszelkich nadzwyczajnych kwestyj, równie jak wniosków ze strony Rządu;
- 6) wyrzeczenie o rozwiązaniu Towarzystwa i jego likwidacyi.

§ 76.

Uchwale Ogólnego Zebrania podlegają te tylko przedmioty, które przedstawione będą do jego rozpoznania i decydowania przez Komitet Nadzorezy.

Każdy z członków ma prawo, byle nie później jak na dni 15 przed dniem Ogólnego Zebrania, przedstawić wniosek swój Komitetowi, który ma obowiązek, jeżeli wniosek ten podpisało przynajmniej 10-ciu członków, podać takowy pod rozpoznanie Ogólnego Zebrania.

ROZDZIAŁ VI.

Środki prawnego poszułiwania długów z nieruchomości pod bezpieczeństwo poddanych.

§ 77.

Jeżeli dłużnik nie uiszczy w terminie należnych od pożyczki procentów i umorzenia, daną mu będzie trzymiesięczna zwłoka, licząc od upłynionego terminu, za opłatą od całej nie wniesionej summy, po $\frac{1}{2}$ od sta za pierwszy, a po 1 od sta za każdy następny miesiąc zwłoki, do dnia zapłaty zaległości lub sprzedaży nieruchomości. Przyczem części miesiąca przyjmują się: mniej jak 16 dni, za pół miesiąca, a 16 dni i więcej, za miesiąc.

§ 78.

Jeżeli po upływie trzechmiesięcznej zwłoki, cała za-

ległość nie zostanie zaspokojoną; Dyrekcyja przystępuje bezzwłocznie do sprzedaży przez publiczną licytację nieruchomości Towarzystwu pod bezpieczeństwo poddanej. Decyzya Dyrekcyi w téj mierze nie ulega apellacyi.

§ 79.

Po nakazaniu sprzedaży przez publiczną licytację zalegającej nieruchomości, Dyrekcyja układa zbiór objaśnień i warunków podług formy przepisanej.

Uwaga. Forma i treść zbioru objaśnień i warunków ulegają zatwierdzeniu Ogólnego Zebrania.

§ 80.

Nie później jak na dni 80 przed terminem do publicznej licytacji oznaczonym, Dyrekcyja deleguje jedną z osób zostających w służbie Towarzystwa, która wniesie do księgi hipotecznej ostrzeżenie o mającej nastąpić sprzedaży i o terminie takowej, ze wskazaniem Notaryusza, przed którym licytacya odbyta zostanie, przyczem delegowany projektuje odpowiednią treść do działu III wykazu hipotecznego i składa do zbioru dokumentów, decyzję względem sprzedaży, wraz ze zbiciem objaśnień i warunków licytacji.

Decyzya wydziału hipotecznego, dotycząca zapisania w wykazie hipotecznym wyż wzmiankowanego ostrzeżenia o sprzedaży, nie ulega apellacyi.

§ 81.

Jednocześnie Dyrekcyja zarządza wręczenie krótkich obwieszczeń o sprzedaży zalegającej w opłatach nieruchomości i o terminie nastąpić mającej licytacji publicznej—

tak właścicielowi nieruchomości obciążonej pożyczką Towarzystwa—jak i osobom, które, przed zapisaniem ostrzeżenia o wystawieniu domu na sprzedaż—prawa swe objawiły w wykazie hipotecznym bądź czystym wpisem lub ostrzeżeniem bądź nawet przez zastrzeżenie; przytem Dyrekcyja uprzedza, że w razie nie dojścia do skutku sprzedaży dla braku licytantów, oznaczony będzie drugi ostateczny termin licytacji, w którym licytacya rozpocznie się od zniżonego szacunku, lub też nieruchomość przejdzie na własność Towarzystwa o czem wszystkim nowe obwieszczenia nie będą czynione.

Na dni przynajmniej 70 przed terminem oznaczonym dla licytacji—obwieszczenia powyższe wręczają się właścicielowi, wierzycielom i osobom zainteresowanym—w miejscu ich mieszkania, lub w zamieszkanu prawnem obranem w hipotece, przez woźnych, wierzycielom i osobom zainteresowanym, których zamieszkanie nie jest w hipotece wskazane, daje się wiadomość o sprzedaży przez jednorazowe ogłoszenie w dziennikach wymienionych w § 82 Ustawy Towarzystwa.

Uwaga 1sza. Postępowanie spadkowe tak po właścicielu nieruchomości, która zalega w opłatach,—jak równie po osobach mających jakiegobądź prawo odnoszące się do hipoteki téj nieruchomości—w żadnym razie nie może wstrzymywać nakazowej przez Towarzystwo sprzedaży licytacyjnej tejże nieruchomości. W razie toczącego się postępowania spadkowego, obwieszczenia o postanowionej sprzedaży pisze się na imie wszystkich Sukcesorów zbiorowo bez wskazywania ich imion i nazwisk a wręczenie dopełnia się w zamieszkanu prawnem obranem w hipotece przez spadkodawcę; w razie zaś gdyby zamieszkanie nie było wskazane—to Sukcesorowie zawiadamiają się przez jednorazowe ogłoszenie w dziennikach wymienionych—§ 82:

Uwaga 2-ga. Dla dodelnie wręczeń, wezwań i ogłoszeń w interesach Towarzystwa Kredytowego Miejskiego, o których jest mowa w niniejszej Ustawie,—Prezes Sądu Okręgowego Płockiego wyznaczy jednego lub dwóch gdy to będzie dla Towarzystwa koniecznem, osobnych stałych woźnych, z osób które na zasadzie prawa z dnia 19 Lutego 1875 roku mają prawo pełnić obowiązki woźnych Sądowych, Woźni ci pobierając pensyę z funduszów Towarzystwa i wynagrodzenie taksowe, uważać się będą za zaliczonych do służby Sądowej na równi z woźnymi przy Sądach Okręgowych: obowiązani są utrzymywać książki do zapisywania danych im zleceń i spełnionych służbowych czynności—i ulegają odpowiedzialności stosownie do Ustaw Sądowych,

Wręczenia uskutecznione przez tych woźnych mają skutki prawne.

Uwaga 3-cia. Dla wręczenia obwieszczeń po za obrębem okręgu Sądu Płockiego. Prezes właściwego Sądu Okręgowego za każdym razem wyznacza woźnego Sądowego, którego wynagradza Towarzystwo z swych summ po otrzymaniu dowodu że wręczenie dopełnionem zostało.

§ 82.

Prócz tego, Dyrekcya układa krótkie obwieszczenia, zawiadamiające o sprzedaży zalegającej nieruchomości z nadmienieniem, że zbiór objaśnień i warunków licytacji znajduje się w Hypotece i w Dyrekcji Towarzystwa.

Obwieszczenie to winno być zamieszczone trzykrotnie w Dzienniku Warszawskim, Dzienniku Gubernialnym i Gazecie Płockiej; w przerwach czasu przynajmniej ośmiodniowych, tak, aby ostatnie ogłoszenie dopełnionem było na dni 50 przed terminem licytacji. Wyż wspomniane obwieszczenie doręcza się także właścicielowi zalegającej

nieruchomości, nie później jak na dni 50 przed licytacją: nietylko w rzeczywistem lub prawnem jego zamieszkanu, lecz także u rządcy domu, lub u osoby która według poświadczenia władzy policyjnej, zajmuje się prowadzeniem ksiąg ludności w domu, Towarzystwu pod bezpieczeństwo poddanym.

Jełnooczśnie z doręczeniem właścicielowi powyższego obwieszczenia, takowe rozlepionem zostaje:

- 1) Na głównych drzwiach nieruchomości pod sprzedaż poddanęj;
- 2) Na tablicy w sali ustępowej Sądu Okręgowego Płockiego;
- 3) W sali ustępowej wydziału Hypotecznego Sądu Okręgowego Płockiego;
- 4) Na tablicy Sądu Pokoju właściwego wydziału;
- 5) Na drzwiach Magistratu miasta Płocka;
- 6) Na drzwiach prowadzących do kassy Towarzystwa.

Zaświadczenie woźnego Towarzystwa o doręczeniu właścicielowi i rozlepieniu obwieszczenia w wyż wzmiankowanych miejscach, uważane jest za dostateczne.

§ 83.

Dowody przekonujące o dopełnieniu powyższych formalności, Dyrekcya składa, przez osobę w służbie jej zostającą, przy stosownym wniosku, do księgi hypotecnej, nie później jak na dni 45 przed dniem naznaczonym do licytacji.

§ 84.

Nie później jak na dni 40 przed dniem licytacji, dłużnik, wierzyciele i wszystkie w ogólności w sprzedaży

zalegającej nieruchomości zainteresowane osoby, mogą się stawić przed Notaryuszem do sprzedaży wyznaczonym i objawić w księdze wieczystej zarzuty w przedmiocie form całego postępowania.

Po upływie tego terminu, żadne w tym przedmiocie zarzuty przyjmowane nie będą. Osoby interesowane w sprzedaży, czyniąc w księdze hipotecznej zarzuty o niespełnieniu formalności obowiązane wybrać zamieszkanie prawne w Płocku.

§ 85.

Od chwili założenia przez delegowanego ze strony Dyrekcji Towarzystwa, dowodów spełnienia formalności przepisanych w przedmiocie sprzedaży zalegającej nieruchomości, księga wieczysta znajdować się winna w posiadaniu Notaryusza wyznaczonego do odbycia licytacji.

§ 86.

Wydział Hipoteczny obowiązany jest, nie później jak na dni 35 przed terminem licytacji, rozpoznać i wyrzec, czy dopełnionemi zostały wszelkie formalności, lub przeciwnie. W pierwszym przypadku Wydział poświadcza, że formalności te, zgodnie z obowiązującymi przepisami zachowane zostały, w ostatnim zaś razie znosi całe postępowanie.

§ 87.

Na powyższą decyzję Wydziału Hipotecznego (§ 86) nie później jak w ciągu dni pięciu od daty jej wydania—tak Dyrekcya jako też strony, które objawiły spory w księdze hipotecznej z powodu niedopełnienia formal-

ności,—mają prawo podać skargę apelacyjną do Izby Sądowej.

Skarga ta napisaną być winna odpowiednio do art. 745—746—747 Ustawy Postępow. Cywilnego i podaje się Wydziałowi Hipotecznemu z wskazaniem zamieszkania prawnego w Płocku przez apelującego, przy złożeniu opłat Skarbowych i Sądowych tudzież funduszu należnego na koszt objawienia apelacji w księdze hipotecznej.

Dyrekcya Towarzystwa przy Skardze apelacyjnej przedstawia zarazem opłaty Sądowe, fundusz na wnioszek w księdze hipotecznej o podaniu Skargi i opłaty kancelaryjne. Zamieszkaniem prawnem Dyrekcji jest biuro Dyrekcji Towarzystwa Kredytowego.

Wydział Hipoteczny wydając na zasadzie art. 755 i 756 Ustawy Postępowania Cywilnego decyzję co do zwrócenia apelującemu lub pozostawienie jej bez skutku, zarządza wręczenie jej apelującemu w obranem zamieszkaniu w ciągu trzech dni licząc od złożenia sobie tejże Skargi.

Obudwom stronom na zasadzie art. 773—782 Ustawy Postępowania Cywilnego w ciągu trzech dni od daty nastąpciej decyzji, uznając upadek terminu do podania apelacji—służą prawo prosić o przywrócenie prawa tej apelacji.

Jednocześnie z uwiadomieniem o nie przyjęciu Skargi Apelacyjnej z powodów wskazanych 2 punktem art. 753 i 1—2 i 3 punktami art. 756 Ustawy Postępowania Cywilnego,—naznacza się apelującemu nowy termin trzydniowy licząc od dnia zawiadomienia. W razie jeśli w tym terminie nie będzie podana Skarga apelacyjna—albo też gdy Wydział Hipoteczny wniesioną skargę uzna

za nieromalną — to Skarga apelacyjna uważać się będzie za niapodaną a decyzja Wydziału Hypotecznego stanie się prawomocną.

W razie zaś przyjęcia Skargi apelacyjnej, Wydział Hypoteczny obowiązany w ciągu dni pięciu postanowić wniesienie do Wykazu Hypotecznego wiadomość o podanej Skardze apelacyjnej — kopię skargi zakomunikować stronie przeciwnej a oryginał z dowodami i drugimi exemplarzami wezwań przy których stronom wręczone były kopje Skargi apelacyjnej przesłać do Izby Sądowej zawiadamiając o tem apelującego.

Na podaną Skargę stronie przeciwnej w ciągu dni pięciu służy prawo przedstawienia odpowiedzi, która niezwłocznie doręcza się apelującemu, po czem żadne już objaśnienia i odpowiedzi się nie przyjmują.

Wyrok Izby Sądowej jest ostatecznym nie ulega opozycji ani od stron ani od osób które nieprzyjmowały udziału w sprawie, — ani w drodze powtórnego przejrzenia lub kassacyi. W ciągu dni 3 licząc od dnia wydania wyroku — wyrok ten winien być przez Izbę Sądową zwrócony Wydziałowi Hypotecznemu, który niezwłocznie ma obowiązek wykonać wyrok i uwiadomić o tem Dyrekcję Towarzystwa nie później jak na dni trzy przed dniem oznaczonym do licytacji.

Gdyby pomimo braku zarzutów na niedopełnienie formalności sprzedaży, Wydział Hypoteczny formalności te unieważnił, to nikt z interesowanych nie może skarżyć decyzji Wydziału w tym przedmiocie, a jedynie Towarzystwu przysługuje prawo podania na decyzję tę Skargi apelacyjnej, która bez potrzeby komunikowania jej komukolwiek — przesyła się przez Wydział Hypoteczny

Izbie Sądowej — Prezes Izby niezwłocznie oznacza termin do rellacyi téj sprawy a Izba Sądowa niedopuszczając nikogo do objaśnień słownych, — we względzie spełnienia formalności sprzedaży wydaje wyrok ostateczny.

§ 88.

Licytacya w terminie oznaczonym odbywa się u wyznaczonego Notaryusza lub osoby go zastępującej porządkiem wskazanym przez art. 1156 i 1158 Ustawy Postępow. Cywiln. w obecności Członka Dyrekcji. Licytacya rozpoczyna się od wysokości udzielonej właścicielowi pożyczki z dodatkiem 50°/_o.

Osoby chętne licytacji mające mogą się stawić do licytacji osobiście lub przez pełnomocników opatrzonych pełnopotencją zgodnie z art. 1156 Ustaw. Postępow. Cywilnego.

Majątek sprzedany przechodzi na własność tego kto postąpił na licytacji najwyższą cenę. Protokół licytacji sporządzony przez Notaryusza służy za dowód nabycia sprzedanej przez Towarzystwo nieruchomości.

Uwaga. Co do tożsamości osób, formy pełnomocności i wybrania zamieszkania Notaryusz obowiązany stosować się do istniających w tym przedmiocie praw.

§ 89.

Do dnia licytacji, a nawet podczas jej odbywania, byle przed jej ukończeniem, wolno jest dłużnikowi wnieść sumę (§§ 77, 78 i 93) od niego przez Towarzystwo poszukiwaną, i tym sposobem uwolnić nieruchomość od sprzedaży.

Z prawa tego dłużnik korzystać nie może po odbyciu licytacji, chociażby nawet naznaczoną była, na zadzie § 90 nadlicytacya, lub z mocy § 93, relicytacya.

§ 90.

W ciągu dni 8 po licytacji wolno jest postąpić za sprzedaną nieruchomość $\frac{1}{4}$ część wyżej nad postąpiiony na licytacji szacunek, W tym celu spisuje się deklarację w księdze hipotecznej u Notaryusza dopełniającego licytację i składa się w kassie Towarzystwa wadium w ilości oznaczonej warunkami licytacyjnymi.

Notaryusz w ciągu 48 godzin obowiązany poświadczoną przez siebie kopję [powyższej deklaracji] przestać Towarzystwu, które nie później jak za dni 20 po pierwszej licytacji oznacza nowy termin nadlicytacji i w tym celu drukuje obwieszczenie krótkie w Dziennikach; dowody tej nadlicytacji dotyczące przynajmniej na dni 5 przed licytacją wnosi do księgi hipotecznej. Wydział Hipoteczny przekonawszy się, że zostały spełnione formalności sprzedaży wydaje ostateczną decyzję co do nadlicytacji. W nadlicytacji mogą przyjmować udział: tak ten, który na licytacji najwyższą postąpił cenę—jak również każdy inny chęć kupna mający—z zastosowaniem się do warunków licytacyjnych. Przybicie otrzymuje ten, który najwyższy na nadlicytacji zaoferował szacunek.

Jeśli w oznaczonym do nadlicytacji dniu nikt z licytantów a nawet ten który postąpił $\frac{1}{4}$ część nie stawi się,—to przysądzenie następuje na rzecz tegoż ostatniego, który jest obowiązany wypełnić warunki sprzedaży.

Tak ten, który się utrzymał na pierwszej licytacji, jak również ten, który postąpił $\frac{1}{4}$ część wyżej, winni pilnować się oznaczonego do nadlicytacji terminu, gdyż żadne obwieszczenia im doręczone nie będą.

W każdym razie Notaryusz sporządza protokół odbicia lub niedojścia do skutku nadlicytacji, o stawieniu

się lub niestawiennictwie tego, który postąpił $\frac{1}{4}$ część wyżej.

Po dopełnionej nadlicytacji nie dopuszcza się już nowego podwyższenia ceny.

§ 91.

Nie później jak w 30 dniach po nabyciu nieruchomości na licytacji, nabywca obowiązany jest złożyć do księgi hipotecznej dowody spełnienia warunków i obowiązków wypływających z art. 1162 Ustawy Postępow. Cywil.—poczem Wydział Hipoteczny wydaje w księdze hipotecznej decyzję przyznającą własność nabytej przez nowonabywcę nieruchomości i wyrazi w tejże decyzji nieruchomość zgodnie z wykazem hipotecznym. Jeśli w ciągu miesiąca decyzja ta niezostanie zaskarżoną przez poprzedniego właściciela albo wierzycieli hipotecznych i skarga apelacyjna nie będzie objawioną w księdze hipotecznej—to decyzja ta uważać się będzie za prawomocną a wydział Hipoteczny na żądanie [nabywcy] postanowi wykreślenie długów i ciężarów hipotecznych, stosownie do warunków licytacyjnych i sposobu ich wykonania.

Na zasadzie decyzji Wydziału Hipotecznego przepisującej tytuł własności na nowonabywcę następuje wprowadzenie tegoż w posiadanie nabytej nieruchomości. Gdyby poprzedni właściciel, dzierżawcy, zastawnicy lub inne osoby, mające w swoim używaniu całą nieruchomość lub część onęj nie chcieli ustąpić na żądanie nabywcy, to on może się zwrócić do właściwej Władzy Sądowej z prośbą o wykonanie jego żądania drogą prawa.

Klasyfikacja pomiędzy wierzycielami ceny sprzedanej nieruchomości dopełnia się w miejscowym Sądzie

Okręgowym drogą wskazaną przez art. 1214—1222 Ust. Postęp. Cywil. bez udziału Towarzystwa Kredytowego. Kopja planu klasyfikacyjnego z poświadczeniem że decyzja plan ten potwierdzająca—stała się prawomocną, wnosi się przez nowonabywcę przy stosownym wniosku do księgi hipotecznej.

§ 92.

Skarga apelacyjna na decyzję Wydziału Hipotecznego co do przepisania na nabywcę prawa własności może być podana temuż Wydziałowi w ciągu miesiąca od daty decyzji—lecz nie wstrzymuje wprowadzenia nabywcy w posiadanie.

Rozpoznanie apelacji następuje według skróconej Procedury, z zastosowaniem się do Ustawy Postępowania Cywilnego.

§ 93.

Jeżeli nabywający nieruchomość na licytacji, lub postępujący za nią wyższy o $\frac{1}{4}$ część szacunek, nie złoży w przeciągu 30 dni dowodów spełnienia warunków licytacyjnych, to sprzedaż przymusowa uważana będzie za nienastąpioną, a nieczyniący zadość warunkom licytacyjnym, utraci wadium przez siebie złożone.

Z wadium tego zaspokojone zostają wszystkie przypadające wówczas Towarzystwu zaległe opłaty terminowe, kary pieniężne i koszta przymusowej sprzedaży.

Jednocześnie wykreślonymi zostaną bez straty czasu, z wykazu hipotecznego, za stosownym wnioskiem, wszelkie wpisy, niedoszlęj do skutku sprzedaży dotyczące.

Pozostała część wadium wniesioną zostaje do insty-

tucyi kredytowej, dla wydania wierzycielom, podług porządku hipotecznego.

Jeżeliby wadium nie pokryło wszystkich wyż wspomnianych należności, to Dyrekcya ogłasza relicytację na koszt i niebezpieczeństwo uchybiającego nabywcy. Relicytacja ta bezwzględnie będzie miała miejsce w sprzedażach odbywanych dla ściągnięcia na zasadach § 18 niniejszej Ustawy, całości lub części pożyczki.

§ 94.

Wysokość kosztów sprzedaży ustanowioną zostaje przez Dyrekcję Towarzystwa, od decyzji której w tym przedmiocie skarga zanoszona być może do Komitetu Nadzorczego; decyzje zaś Komitetu są ostateczne.

§ 95.

Termin relicytacji objawionym zostaje w wykazie hipotecznym przez delegowanego ze strony Dyrekcji Towarzystwa.

Na dni 15 przed wspomnianym terminem zamieszcza się raz jeden tylko w pismach publicznych obwieszczenie o relicytacji i takowe rozlepią się w miejscach wskazanych w § 82.

Egzemplarz obwieszczenia doręczonym zostaje przez woźnego sądowego uchybiającemu nabywcy.

Dowody dopełnienia wszystkich tych formalności, na 10 dni przed terminem relicytacji, wniesione zostają do księgi hipotecznej.

Wydział Hipoteczny nie później jak na dni 3 przed relicytacją, rozpoznaje wspomniane dowody i wyrzeka ostatecznie w przedmiocie dopełnienia formalności.

Relicytacja rozpocznie się od summy ustanowionej dla pierwszej licytacji.

Za różnicę pomiędzy szacunkiem postąpiionym na pierwszej licytacji, a szacunkiem postąpiionym na relicytacji, uchylający nabywca odpowiedzialnym jest pod rygorem przymusu osobistego. Jeżeliby zaś szacunek postąpiiony na relicytacji, przewyższał summę postąpiioną na pierwszej licytacji, uchylający nabywca nie ma prawa do przewyżki, która obróconą zostaje na pokrycie długów hipotecznych, na zasadzie planu klasyfikacyjnego, a w razie nieistnienia tych długów, na rzecz właściciela sprzedanej nieruchomości.

§ 96.

Jeżeliby w terminie wyznaczonym do licytacji, lub relicytacji, nie stawili się chęć kupna mający, Dyrekeya Towarzystwa wyznacza nowy termin do powtórnej licytacji. Najpóźniej na dni 20 przed tym terminem, zamieszczone zostają w pismach publicznych dwukrotnie, z przerwą przynajmniej 8-dniową, ogłoszenia, i takowe rozlepiają się w miejscach wskazanych w § 82, z nadmienieniem: że z powodu spełzłej pierwszej licytacji, powtórna rozpocznie się od nieumorzonej reszty pożyczki Towarzystwa, z dodaniem do niej narosłych zaległości, kosztów i kar, z obowiązkiem spełnienia warunków licytacyjnych, wzmiankowanych w § 79 niniejszej Ustawy.

Na dni 10 przed terminem powtórnej licytacji delegowany ze strony Dyrekeyi składa do księgi hipotecznej dowody nowego postępowania w przedmiocie sprzedaży, celem rozpoznania takowych przez wydział Hipoteczny, który wyrzeka ostatecznie w przedmiocie spełnienia formalności.

Jeżeliby w tym powtórny terminie nie było chęć kupna mających. Towarzystwo wnosi natychmiast do protokołu żądanie o przysądzenie sobie nieruchomości, a po otrzymaniu takowego, przepisuje tytuł własności na imię swoje i wykreśla z wykazu hipotecznego wszystkie długi i ciężary, oprócz obowiązków i ciężarów mających pierwszeństwo przed pożyczką Towarzystwa.

Towarzystwo przyjmuje prócz tego obowiązek uiszczania wszystkich opłat uprzywilejowanych, na zasadzie art. 41 prawa hipotecznego z roku 1818.

Wszedłszy w posiadanie nabytej tym sposobem nieruchomości, Towarzystwo obowiązaniem jest sprzedać taką z wolnej ręki w przeciągu jednego roku.

§ 97.

Przepisane w §§ 78, 80 81, 82, 83, 90, 95 i 96 formalności, winny być zachowane pod rygorem nieważności, a Wydział Hipoteczny obowiązany jest z urzędu takowe sprawdzać.

§ 98.

Sprzedaże nieruchomości, Towarzystwu pod bezpieczeństwo poddanych, wszelkie egzekucye sądowe i administracyjne, równie jak sprzedaże przymusowe, czy dobrowolne, działowe; beneficjalne i z uchwał rad familijnych dokonywane, nie wstrzymują bynajmniej środków egzekucyjnych Towarzystwa. Rozpoczęta przez Towarzystwo sprzedaż nie tamuje innych jakichbądź sprzedaży pod warunkiem, żeby przypadające Towarzystwu należności, zaspokojone były przed terminem licytacji, wyznaczonym przez Dyrekeyę Towarzystwa.

§ 99.

Nieruchomości Towarzystwu pod bezpieczeństwo poddane w razie sprzedaży ich na publicznej licytacji za długi, lub w drodze działów między sukcesorami, nie mogą być przysądzone na rzecz nabywcy, jeżeli przypadający za sprzedaną nieruchomość szacunek pokaże się niedostatecznym na pokrycie należności Towarzystwa.

Przy tego rodzaju sprzedażach decyzja Wydziału Hypotecznego zatwierdzająca przepisanie na nabywcę nieruchomości, nie prędzej wydana być może, jak po złożeniu dowodów uiszczenia wszelkich przypadających Towarzystwu zaległości kar i kosztów.

§ 100.

W ciągu postępowania dotyczącego sprzedaży, rozpoczętej z rozporządzenia Towarzystwa, Dyrekcya władną jest, jeśli to właściwem uważa, ustanowić dozór nad nieruchomością, poruczając takowy właścicielowi nieruchomości, lub osobie obcej. Dozór taki pociąga za sobą odpowiedzialność, będącą następstwem dozoru sądowego.

Jeżeli dozór poruczonym będzie dłużnikowi, ten ostatni nie otrzymuje za to żadnego wynagrodzenia.

§ 101.

Od chwili ogłoszenia niniejszej Ustawy, żaden z lokatorów nieruchomości pod bezpieczeństwo Towarzystwu poddanych, nie może się zasłaniać zapłatą właścicielowi komornego z góry za czas przewyższający pół roku.

Dzierżawcy i zastawnicy całej nieruchomości, lub pewnej jej części, obowiązani są wnosić przypadające Towarzystwu raty na równi z właścicielami nieruchomości,

Wszelkie przeciwne temu umowy, w stosunku do Towarzystwa nie mają znaczenia.

§ 102.

Jeżeliby skutkiem zwłoki w wykonaniu przepisanych w niniejszej Ustawie środków egzekucyjnych, lub z jakiegobądź innej przyczyny, przed sprzedażą w drodze licytacji nieruchomości Towarzystwu pod bezpieczeństwo poddanej, nadszedł termin drugiej obowiązkowej raty, w takim razie: prócz zwrotu całkowitego niedoboru, wymaganym będzie bezwarunkowo, zwrot $\frac{1}{10}$ części całej udzielonej przez Towarzystwo pożyczki, która poszukiwana zostaje bezzwłocznie razem z zaległością i karami za pośrednictwem środków egzekucyjnych, postanowionych w niniejszej Ustawie.

§ 103.

Władze Rządowe i osoby mające udział w zarządzie miejscowym obowiązane są bezzwłocznie zadość czynić, wszelkim prawnym wymaganiom Dyrekcji w interesach Towarzystwa.

ROZDZIAŁ VII.

Szacowanie nieruchomości poddawanych pod bezpieczeństwo, odnowienie pożyczki i ubezpieczenie od ognia.

§ 104.

Przez oszacowanie winna być wykazywana, ile można najdokładniej, stała wartość nieruchomości pod bezpieczeństwo poddawaną.

W tym celu, według uznania Towarzystwa, wyznacza się za każdym razem oddzielna do dopełnienia oszacowania komisya, złożona z dwóch członków Towarzystwa i budowniczego.

§ 105.

Przy dopełnianiu oszacowania nieruchomości poddawanych pod bezpieczeństwo, bierze się na uwagę tak materialna ich wartość, jak i dochód roczny z tychże nieruchomości.

§ 106.

Materialna wartość nieruchomości (pod bezpieczeństwo poddawanej, dochodzi się przez sprawdzenie na miejscu planu zabudowań i sporządzenie opisu, oraz przekonanie się o stopniu trwałości i stanie budowli.

Uwaga. Za wskazówkę w tym razie może służyć oszacowanie dopełnione przy ubezpieczeniu budowli od ognia.

§ 107.

Za zasadę przy oszacowaniu dochodu rocznego z budowli pod bezpieczeństwo poddawanych, przyjmuje się najniższy dochód brutto z ostatniego trzylecia.

§ 108.

Odnowienie pożyczki obciążającej nieruchomość, z przeniesieniem nieumorzonej części tejże do nowego Okresu i wydaniem dodatkowej nie przechodząc cyfry pierwotnej pożyczki lub bez dodatkowej lecz przy stosunkowym zmniejszeniu rat, dopuszcza się w takim razie jeśli od czasu udzielenia pożyczki upłynęło przynajmniej lat pięć

a przytem nieruchomość pod bezpieczeństwo poddana znajduje się w dobrym stanie. Wydanie pożyczki odnowionej do wysokości umorzenia długu, bez przeniesienia nieumorzonej pożyczki do nowego Okresu nie może mieć miejsca przed upływem lat dziesięciu od daty pierwszej pożyczki.

Odnowienie pożyczki z wydaniem dodatkowej w wyższej od pierwiastkowej ilości, wtedy tylko się dopuszcza, jeśli od daty pierwiastkowej pożyczki wartość nieruchomości i dochód jej brutto podniosły się o $\frac{1}{4}$ część więcej nad oszacowanie przy braniu pierwszej pożyczki dopełnione, a przy tem nie wcześniej jak po 10 latach od daty wydania tej pożyczki obok czego stosownie do prośby biorącego pożyczkę, nieumorzony stary dług przenosi się do nowego Okresu lub pozostaje w poprzednim Okresie.

Przy każdym odnowieniu pożyczki wymaganem jest sprawdzenie poprzedniego oszacowania nieruchomości, w razie zaś znacznych zmian i w wypadku żądania dodatkowej pożyczki w ilości wyższej od pierwiastkowej — winno być dopełnione nowe oszacowanie,

§ 109.

Pożyczki dodatkowe na budowle nowo-wzniesione w nieruchomości, już poddanej Towarzystwu pod bezpieczeństwo, udzielone będą na tej samej zasadzie co nowe pożyczki.

§ 110.

W razie nieakuratności wypłat, dotyczących pierwiastkowej lub dodatkowej pożyczki Towarzystwa, wystawioną będzie na sprzedaż cała nieruchomość poddana pod bezpieczeństwo, bez żadnego podziału.

rech lat po pożarze, wyż wspomniane wynagrodzenie assekuracyjne obroconem zostanie na umorzenie pożyczki, w sposób wskazany w §§ 112 i 118 niniejszej Ustawy.

Instytucya ubezpieczeń obowiązana jest do czasu otrzymania odezwy Dyrekcyi Towarzystwa, wstrzymać wszelkie wydanie wynagrodzeń i zaliczeń należnych z powodu zniszczenia lub uszkodzenia przez ogień uieruchomości, Towarzystwu pod bezpieczeństwo poddanych.

§ 115.

Towarzystwo wejdzie w stosunki z Towarzystwami ubezpieczeń—co do wzajemnych zobowiązań jakie się okażą potrzebnymi. Zasady z tego porozumienia wynikające, podane zostaną do publicznej wiadomości.

1453/52.
G.1067.

653